

AAP

DE DAG WAAROP ALLES OP ZIJN PLEK VIEL

Written by

Karin van der Meer

Based on an idea by Maarten Koopman

Een dikke pluk haar valt traag naar beneden en landt op een bergje haren dat daar al ligt. We horen een schaar die traag knipt, niet soepel, want het is een botte schaar.

We zien twee blote voeten met gekromde tenen, zwarte randjes onder te lange teennagels. Lena's voeten.

We zien de voeten van NORA KLEVERLAAN, happy socks in crocs.

Ondertussen horen we Lena klagen, nog voordat we haar zien:

LENA

Die bij het station kost maar een
tientje hoor.

NORA KLEVERLAAN

En wat doen ze daar dan wat ik niet
kan?

Langzaam neemt de camera afstand en zien we het hele plaatje. Lena's haar is aan één kant kort, en aan de andere kant een stuk langer. LENA (10), in tuttig jurkje, blaast losse haartjes van haar neus.

LENA

Laagjes.

NORA KLEVERLAAN

Niemand die het verschil ziet.

LENA

Ik wel.

NORA KLEVERLAAN

Als je zo jong bent maakt het nog
helemaal niet uit hoe je eruit
ziet.

Zucht van Lena. Nora stapt een beetje opzij, de kant op die ze op knipt.

Dan gaat de deurbel. Ze schrikken er allebei een beetje van, maar doen niks. Nora duwt tegen Lena's schouder aan.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)

Hup.

LENA

M'n haar is nog niet af.

NORA KLEVERLAAN

Hou toch eens op over dat haar.

Lena maakt geen aanstalten om op te staan. Nora perst haar nagels in Lena's arm en dwingt haar de stoel af.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)
We hebben niks nodig. Zeg dat maar.

Lena treuzelt.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)
Ga!

Lena zucht. Loopt de keuken uit. Wrijft even over haar arm, waar de nagels van Nora putten hebben achtergelaten.

102 INT. HUIZE KLEVERLAAN / GANG - DAG 102

CROSS CUT MET:

103 EXT. HUIZE KLEVERLAAN - DAG 103

Binnen:

Lena komt met haar scheve kapsel de gang in. Er staat een tafeltje met een kleedje erop, foto's in lijstjes van kleine Lena (een jaar of 3) met Nora en Job Kleverlaan, haar pleegouders. Boven het tafeltje hangt een spiegel. Lena kijkt even in de spiegel naar haar kapsel. Dat ziet er idioot uit. Ze is niet blij met wat ze ziet.

Nogmaals wordt er gebeld. Lena loopt naar de voordeur. In de voordeur zit een raampje. Achter dat raampje is het zwart, het zicht is geblokkeerd. Lena kijkt door de brievenbus. Ook hier ziet ze zwart.

Ze zet haar mond tegen de brievenbus.

LENA
We hebben niks nodig! We doen alles
via internet!

Ze neemt afstand. Ze kijkt naar het raampje. Het zwart erachter. Het lijken wel haren. Het beweegt!

LENA (CONT'D)
Huh?

Dan ziet ze dat het zwarte gevaarte wat afstand neemt van de deur. Voorzichtig nadert Lena het raampje. Ze tuurt erdoor naar buiten. En ziet een gorilla van bijna twee meter staan.

CUT TO:

Buiten:

De gil van Lena is hoorbaar aan de andere kant van de voordeur.

BENEDICT DE GROOT (18), een bijna twee meter grote gorilla, staat voor het huis van De Kleverlaans, steunend op zijn voorpoten. Om zijn heup een geruit tasje.

Naast Benedict staat een grote rolkoffer met stickers erop en wapperende labels van luchtvaartmaatschappijen.

Benedict heeft een aantal papieren in zijn 'hand', en een foto, een typische foto van de schoolfotograaf. Van een lachende Lena, met wat langer haar nog. Het is een recente foto. Benedict beweegt zijn vinger over het langere haar.

Binnen:

Lena tuurt door het raampje. We horen Nora off screen.

NORA KLEVERLAAN (O.S.)
Waarom schreeuw je zo? Wie is daar?
(...) Lena?

Buiten:

Benedict ziet door het raampje Lena's bange gezicht.

Hij kijkt naar de foto in zijn hand. Hij vergelijkt, houdt de foto naast het raampje. Ja, hoor, dit is Lena. Benedict begint een lang formulier door de brievenbus te proppen.

Binnen:

Lena ziet het papier door de brievenbus komen, een eindeloze stamboom die door een behaarde vinger naar binnen wordt gepropt.

NORA KLEVERLAAN (O.S.) (CONT'D)
Leeeena???

Het document is uiteindelijk wel een meter meter lang. Lena pakt met bibberhanden het papier aan. En leest. Bovenaan staat; B. de Groot.

Lena gluurt nog eens door het ruitje. Naar Benedict die vriendelijk terug gluurt.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)
Wie is daahaar?

Lena, die na het bestuderen van een deel van het document dat Benedict door de brievenbus heeft gepropt, wat rustiger is geworden, draait zich om richting de keuken. Ze glimlacht.

LENA
Mijn familie!

CUT TO:

104 INT. HUIZE KLEVERLAAN / KEUKEN - DAG 104

Nora Kleverlaan zit aan de keukentafel. Voor haar ligt een *tablet*, daarnaast ligt de schaar. Op de tablet een pagina met jurken die in de *sale* zijn. Nora schampert.

NORA KLEVERLAAN
(roept naar de gang)
Je hebt helemaal geen familie!

105 INT. HUIZE KLEVERLAAN / GANG - DAG 105

Ondertussen in de gang. Lena's hand ligt op de deurknop. Ze vindt het reuze spannend, maar ze opent toch de deur. Heel langzaam. Ze gluurt door de kier van de deur. Vanuit de keuken horen we Nora.

NORA KLEVERLAAN (O.S.)
Niet open doen! Het zijn
oplichters!

En dan trekt ze de deur veder open en staat Lena oog in oog met Benedict. Ze staart omhoog. In het gezicht van Benedict. Ze slikt.

LENA
Hoi.

Benedict gromt vriendelijk. Ter begroeting, maar het klinkt toch indrukwekkend. Lena kijkt nog eens naar het papier in haar handen. Er staat een stempel op. CERTIFICATE OFFICIEL & LEGAL. Benedict de Groot.

LENA (CONT'D)
Be-ne-dict?

Benedict gromt bevestigend. En knikt.

Achter Lena in de gang verschijnt Nora. Haar lippen in een zure streep.

NORA KLEVERLAAN
Ik zeg toch; doe de deur niet
ope....

En dan ziet Nora Benedict. Ze schrikt zo dat ze bijna valt. Ze kan zich nog net vasthouden aan het tafeltje, maar daardoor valt allerlei prullaria van het tafeltje. Waaronder het fotolijstje met een foto van Nora en haar man Job en de kleine Lena van 3 in een tutjurk en met huilogen. Het valt op de grond en er ontstaat een grote barst in het glas.

LEADER

106 INT. HUIZE KLEVERLAAN / EXT. HUIZE KLEVERLAAN TUIN - DAG 106

Een close van de stamboom die Benedict door de brievenbus duwde. Het beeld zigzagt over namen en geslachten tot we bij B. de Groot zijn. Lena's wijsvingertje met vieze rouwrand-nagel priemt op de naam.

LENA
Dus. Familie. Dus kan ik nu terug
naar huis.

We zien het totaal:

In de achterkamer, bij het grote raam naar de tuin, aan een houten tafel met een perzisch kleedje erop, zitten Nora Kleverlaan, JOB KLEVERLAAN, de man van Nora die allerijl van zijn werk als suppoost in het museum is gekomen, hij heeft zijn uniform nog aan, tegenover hem zit de NOTARIS (M/V), een oude wijze man, type Dalai Lama met een pak aan. Lena (haar kapsel nog steeds niet af), staat aan het hoofd van de tafel.

Nora en Job Kleverlaan kijken naar de notaris.

NORA KLEVERLAAN
U bent de notaris. Zeg iets!

NOTARIS
Tsja. Hier valt niks op aan te merken of op af te dingen. Het is een officieel document. Het is zonneklaar. Ontegenzeggelijk een feit dat deze...

Hij kijkt naar buiten. Iedereen kijkt mee. In de achtertuin, begrenst door heggen/coniferen/schutting, scharrelt Benedict rond. Hij trekt aan de tak van een boompje.

NOTARIS (CONT'D)
... Benedict....

Ondertussen trekt Benedict de tak van de boom en steekt de bladeren van de tak in zijn mond. Nora tikt met haar trouwring tegen het raam.

NORA KLEVERLAAN

Afblijven!

Benedict kijkt naar het raam. Nora schudt nee. Zet haar vermaning met een wijsvinger kracht bij.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)

Niet doen. Af!

Buiten reageert Benedict op het tikken tegen het raam. Hij loopt naar de wasmolen die in een hoek in de tuin staat, en volhangt met witte was. Handdoeken, een laken, onderbroeken, een BH. Ondertussen:

NOTARIS

.... dat deze Benedict de Groot....
Familie is van Lena de Groot.
Jullie pleegkind.

Nora en Job Kleverlaan zijn met stomheid geslagen. Hun aandacht is bij de notaris. Lena's aandacht is bij Benedict, die in de tuin de BH van Nora Kleverlaan bestudeert. Lena moet erom lachen, maar houdt zich in. Ze richt zich tot haar pleegouders.

LENA

Jullie hebben altijd gezegd dat
jullie mij in huis hebben genomen
omdat er geen familie was om voor
me te zorgen, maar dat is dan nu
opgelost.

JOB KLEVERLAAN

We geven je toch niet zomaar mee
aan een wildvreemde!

LENA

Jullie waren vroeger ook
wildvreemden en jullie kregen me
ook mee.

JOB KLEVERLAAN

Jawel, maar wij zijn.... Mensen.

LENA

En wat voor mensen. Ja, echte
topmensen.

Ondertussen ziet Nora dat Benedict aan de was zit. Ze veert verontwaardigd overeind en tikt nu met haar knokkels tegen het raam.

NORA

Gatver.... Dat is m'n schone was.

NOTARIS

(tegen Lena)

Misschien is het een beter idee als je... Benedict eerst eens wat beter leert kennen? Misschien moet hij eerst eens komen logeren? Dat jullie samen de kat eens uit de boom kijken?

LENA

Dat gaat eindeloos duren want we hebben helemaal geen kat.

Nora tikt nogmaals tegen het ruit. Ondertussen:

NORA KLEVERLAAN

(terwijl ze nog steeds naar buiten kijkt)

En ook geen logeerkamer. Die wordt op dit moment verbouwd.

Buiten schrikt Benedict van het getik tegen het raam waardoor hij verward raakt in de was die aan de molen hangt. Lena vindt het heel gemakkelijk. Ondertussen:

JOB KLEVERLAAN

(tegen Nora)

Daar weet ik helemaal niks van.

Priemende blik van Nora naar Job.

NORA KLEVERLAAN

Hoezo weet je daar niks van? Je hebt zelf de schilder gebeld!

(tegen de notaris)

Er wordt behangen en geschilderd.

Lena kijkt glimlachend naar buiten. En het is alsof Benedict dat door heeft. Hij houdt de BH voor zijn gezicht.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)

Helaas hebben we dus geen ruimte hier voor een logeerpartij. Ik denk dat we het beste de dierentuin kunnen bellen.

Opeens kijkt Lena weer naar haar pleegmoeder.

LENA

Huh? Waarom?

NORA KLEVERLAAN

Lena, het is een gorilla! Die horen
in een dierentuin!

JOB KLEVERLAAN

Of in het oerwoud, maar dat hebben
we hier helaas niet in de buurt.
Dit is een polder die pas eind
jaren vijfti....

Lena slaat met haar vuistje op tafel.

LENA

Hij is mijn familie en mijn familie
hoort niet in een dierentuin. Net
zoals ik niet bij jullie hoor!

De notaris knikt ja en nee achter elkaar. Nora wordt steeds
bleker. Buiten ploft Benedict neer op het gras.

NORA KLEVERLAAN

Maar... We zorgen al zeven jaar
voor je.

(met een blik op de
notaris)

We hebben toch wel rechten?

NOTARIS

Een rechter zal het opgebouwde
familieleven zeker meenemen. Maar
uiteindelijk gaat het om wat het
beste is voor Lena.

NORA KLEVERLAAN

Precies.

JOB KLEVERLAAN

Precies. Het gaat erom wat het
beste is voor jou, lieverdje.

Lena ziet hoe Benedict in de tuin op het gras zit met een
madeliefje tussen zijn vingers die hij bestudeert.

Job Kleverlaan wil Lena over haar bol aaien, maar Lena deinst
terug. Ze wordt boos.

LENA

Ik ga. En niemand houdt mij tegen.

NORA KLEVERLAAN
Als jij nu de deur uit loopt
jongedame, dan kom je er hier nooit
meer in.

Lena's blik glijdt van haar pleegouders naar Benedict in de
tuin, en weer terug. Wat zal ze doen?

CUT TO:

107 EXT. DORP - DAG 107

Geluid van rolkoffers op straatstenen.

Benedict en Lena lopen door de straat waar Lena al die jaren
heeft gewoond. Benedict met grote rolkoffer, die hij onhandig
achter zich aantrekt, Lena met een kleine rolkoffer.

Lena kijkt opzij naar Benedict. Ze is toch wel enigzins
vertwijfeld over dit avontuur. Ze kijkt om naar haar
pleegouders.

Nora en Job staan op de stoep van het huis. Sprakeloos staan
ze het tweetal na te kijken.

JOB KLEVERLAAN
Ze komt wel terug.

NORA KLEVERLAAN
(perst tussen haar lippen)
Is het niet goedschiks, dan wel
kwaadschiks.

108 EXT. HUIZE LENA & BENEDICT - DAG 108

Lena en Benedict staan voor het ouderlijk huis van Lena. Een
kubus van twee verdiepingen en een plat dak. Het huis is
overwoekerd met klimop.

Lena trekt de klimop opzij, Benedict helpt mee. Samen trekken
ze de klimop van het huis af.

De voordeur wordt zichtbaar. Een dikke spin schiet weg. Lena
vist een roestige/stoffige sleutel uit een etuitje dat ze uit
haar zak haalt. Ze steekt de sleutel in het slot. En draait
de sleutel om, wrikt even. De deur gaat krakend open.

109 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / GANG - DAG 109

Lena komt binnen met Benedict. Zonnestralen vallen binnen.
Het stof danst in het zonlicht.

Lena zet haar koffer onder de kapstok, waar nog jassen aan hangen. Benedict ziet hoe Lena's hand de stof van de jassen aait. Even steekt ze haar neus in een jas. Maar ze ruikt eerder iets muffigs dan herinnering.

110 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / WOONKAMER - DAG 110

Lena loopt de kamer in. Ze kijkt rond. Er liggen lakens over de meubels. Ze trekt ze stuk voor stuk weg. Dansend stof.

Ze ploft neer op een fauteuil. Benedict ploft op de bank.

LENA

Ik denk dat mijn vader hier altijd zat.

Ze klopt met haar handen op de leuning. Lena kijkt om zich heen. Springt op als ze een foto ziet van zichzelf en haar vader en moeder. Ze veegt het stof eraf. Graaft in haar geheugen. Maar vindt niks.

LENA (CONT'D)

Hier moet ik twee zijn.

Ze houdt de foto voor Benedicts neus. Benedict lijkt oprecht geïnteresseerd.

LENA (CONT'D)

Toen leefden ze nog. Mijn vader en moeder. (...)
Vlak voordat ik drie werd kregen ze een ongeluk...

Ze drukt de foto tegen zich aan. Kijkt dan weer om zich heen.

LENA (CONT'D)

D'r is hier nooit meer iemand geweest.

Lena loopt de kamer uit, de foto in haar hand. Benedict kijkt om zich heen. Zijn oog valt op een Henry stofzuiger die in een hoek staat. Hij schrikt ervan. Het is alsof de stofzuiger Benedict aan kijkt. Benedict gromt tegen de stofzuiger.

CUT TO:

111 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / SLAAPKAMER LENA - DAG 111

Lena komt haar oude kamer binnen. Een liefdevol ingerichte kamer. Het bed onopgemaakt maar stoffig. Ze zet de foto van haar ouders op haar nachtkastje. Laat haar hand over haar lakens glijden. Ze voelt iets, onder de deken.

En haalt een knuffeltje tevoorschijn. Een aapje. Ze houdt hem voor haar gezicht. Kijkt hem aan.

LENA

Apie.

Ze drukt de knuffel tegen zich aan, ruikt eraan. Ze staat op. Ze kijkt in kasten, naar de boekjes die erin staan. Als: 'jij bent de liefste', 'raad eens hoeveel ik van je hou' en 'Welterusten Kleine Beer'.

Even horen we een stem, vaag. Een lieve vrouwenstem die voorleest. Een flard herinnering.

STEM LENA'S MOEDER

(vaag als een flard)

'Waarvoor ben je bang, Kleine Beer?'

'Het is zo donker!'

'Donker, waar dan?' vroeg Grote Beer.

'Nou, overal,' zei Kleine Beer.

Lena is verdrietig. Weet opeens niet meer wat ze hier doet.

Dan klinkt opeens een enorm lawaai van beneden. Gorillagebrul. Lena gooit aapje op bed, en rent de kamer uit.

112 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / WOONKAMER - DAG

112

Benedict rent brullend door de kamer, achterna gezeten door de Henry stofzuiger, de slang heeft zich op Benedicts billen vacuüm gezogen en laat niet meer los.

Stoelen vallen om, een vaas gaat aan diggelen. Lena komt gehaast binnen, staat stil, overziet de situatie, rent naar het stopcontact en trekt de stekker van de Henry eruit.

Benedict rent echter nog even door, in paniek. Hij weet nog niet dat hij bevrijd is van het Henry-monster. Lena maakt handgebaren: rustig, rustig. Maar dat helpt niet. Dan fluit ze op haar vingers. En komt Benedict tot stilstand. Hij broemt nog wat beteuterd na. Dan is het stil.

Lena begint de ergste troep op te ruimen. Ze verliest Benedict geen moment uit het oog en legt uit wat Henry is.

LENA

Het is een stofzuiger. Stof-zuiger. Om stof op te zuigen.

Ze demonstreert door een kussen uit te slaan, en Henry weer even aan te zetten. Benedict kruipt bang in een hoek, slaat zijn arm voor zijn ogen. Lena zet Henry direct weer uit.

LENA (CONT'D)

Sorry.

Ze ziet hoe Benedict zijn arm laat zakken. Ze kijkt Benedict aan.

LENA (CONT'D)

Kom.

Ze loopt de kamer uit, en wenkt Benedict.

113 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / GANG / TRAP - DAG 113

Lena sjort aan de koffer van Benedict. Ze begint hem de trap op te trekken.

LENA

Duwen!

Benedict pakt de koffer en duwt. Zo hard dat Lena omvalt en met haar billen op een trede terecht komt, bijna onder de koffer.

LENA (CONT'D)

Ho! Stop!

Benedict stopt met duwen. Lena ziet zijn verbouwereerde uitdrukking en schiet in de lach. Ze komt overeind.

LENA (CONT'D)

Nog een keer, en dan zachtjes
graag.

Benedict duwt. Maar weer valt Lena om. Ze giert het uit.

114 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / BOVENVERDIEPING - DAG 114

Benedict en Lena staan met de koffers op de overloop. Lena wijst een kamer in.

LENA

Jij krijgt het grote bed.

Ze kijkt opzij. Benedict verroert geen vin. Lena prikt met haar vinger tegen Benedicts borst, en wijst dan naar het tweepersoonsbed in de slaapkamer die ooit van haar ouders was. Ze maakt een slaapgebaar door haar handen tegen elkaar tegen haar hoofd te houden.

LENA (CONT'D)
Slaap-ka-mer.

Ze duwt de koffer de kamer in. Gaat opzij om Benedict door te laten. En loopt dan weg met haar eigen koffertje naar haar eigen kamertje.

115 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / SLAAPKAMER LENA - DAG 115

Lena kiepert haar koffer om op de grond. Een berg kleren op de grond, voornamelijk tuttige jurkjes, een wekker in de vorm van een bij [<https://www.amazon.nl/7777777-kinderwekker-bijenwekker-vakantiepaar-studentengeschenk/dp/B082NQYY8L>].

Ze doet een kast open. Er hangt een piepklein broekje. Ze kijkt ernaar. Houdt het voor zich. Beseft hoeveel ze is gegroeid.

Ze pakt de spullen van de grond, bekijkt ze afkeurend en gooit ze onderin in de kast.

Ze pakt haar telefoon. En gaat op haar bed zitten. Ze scrolt tot ze Jenny ziet staan. Ze txt Jenny. Mijn familie is er!!! Hij heet Benedict. En daarna allemaal duimpjes.

Ze ziet dat Jenny typt. Ze wacht. Er verschijnt een foto van een lachende jonge stewardess bij de Burj el Arab in Dubai. Dan een tekst. Wat goed!!!! Ik ben overmorgen terug!! Xxx Jenny. Lena leest het bericht en bekijkt de foto. Ze is blij.

116 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / BOVENVERDIEPING - DAG 116

Lena sluipt over de gang en nadert de slaapkamer van Benedict. Ze gluurt om de hoek.

Ze ziet dat Benedict de inhoud van zijn koffer keurig in de kast heeft gelegd. Een muts. Een sjawl. Wanten. Keurige stapeltjes, en keurig gevouwen. Enkele handdoeken. Een enorme zwembroek in de kleuren van de Rwandese vlag, hangt over de kast.

Een wekker staat op het nachtkastje. Naast een foto van een baby gorilla in de armen van een wat oudere man met een vriendelijk gezicht en een tropenhelm op.

Benedict ligt op bed. Hij heeft het geblokte dekbed over zich heengetrokken maar aan alle kanten steekt Benedict er onder uit. Nieuwsgierig komt Lena binnen.

Ze ziet de borstkast van Benedict omhoog gaan, en weer naar beneden. Gelijkmatig. Hij slaapt. Voetje voor voetje nadert Lena het bed. Ze houdt haar adem in.

En komt dichtbij Benedict. Ze kijkt naar hem. Bestudeert hem. Zijn grote lichaam. Ze moet nu wel ademen, anders stikt ze, maar ze doet het zo zacht mogelijk.

Ze steekt haar hand uit. Ze wil Benedict voelen. Ze kan het niet laten. Ze voelt aan zijn haren. Aan zijn vacht. Benedict schiet onmiddellijk met een brul overeind. Lena schrikt zo, ook zij geeft een gil, ze rent de kamer uit. En trekt de deur hard achter zich dicht.

Zo hard dat de deurekling aan de binnenkant van de deur eraf schiet en op de grond valt, op de vloerbedekking. Benedict heeft het niet door. Die is weer gaan liggen. Hij is moe. Hij heeft een jetlag en wil slapen.

117 INT./EXT. HUIZE LENA & BENEDICT / WOONKAMER - DAG 117

Lena staat op een eettafelstoel en hangt met plakband de enorme stamboom op de muur. Voor het raam verschijnt Dante (10, lang haar), die met zijn mountainbike tussen zijn benen tegen het raam leunt en met zijn hand boven zijn ogen naar binnen tuurt.

Lena ziet hem als hij tegen het raam tikt. Ze wankelt even want schrikt, springt dan van de stoel af en houdt haar vinger tegen haar mond: ssstttt.

Ze loopt op haar tenen de gang in en doet daar de deur open. Wij blijven in de kamer en zien hoe de stamboom weer van de muur valt.

Lena komt binnen met Dante. Hij praat haar ondertussen bij.

DANTE

Je pleegmoeder zag helemaal wit.

LENA

Net goed. Moet je kijken.

Ze stroopt de mouw van haar jurk op. Vier blauwe plekjes van toen Nora Kleverlaan haar nagels in haar arm zette.

DANTE

En ze had dikke ogen.

LENA

Jammer dan.

DANTE

Ze zei dat je hier naartoe was. Met een.... Een.... een. Een een. Wat is een een?

LENA
M'n familie is gekomen.

Dante kijkt om zich heen. Lena pakt de stamboom, klimt weer op de stoel en plakt het opnieuw tegen de muur.

LENA (CONT'D)
Dat daar onderin dat ben ik.

Dante kijkt, leest, kijkt omhoog.

DANTE
En de rest is allemaal familie?

Lena knikt.

DANTE (CONT'D)
En die zijn allemaal hier?

LENA
Nee, joh. Eentje maar.

DANTE
Waar dan?

Lena springt weer van de stoel. Ze kijkt Dante aan.

LENA
Wel zachtjes doen. Beloofd?

Dante knikt.

CUT TO:

118 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / BOVENVERDIEPING - DAG 118

Lena opent zacht de deur van Benedicts kamer. Dante is zo nieuwsgierig dat hij haar bijna opzij duwt.

LENA
(fluistert)
En niet schrikken.

De deur gaat open op een kier. Lena doet een stap opzij zodat Dante kan kijken. Dante kijkt. Doordat ze de deur open doen, schuift de deurklink die op de grond lag, weg, en verdwijnt die uit het zicht omdat hij onder een kastje schuift.

Dante ziet een berg lichaam onder een geblokt dekbed. Dantes ogen worden groot als hij gewend is aan het donker en ziet aan voeteneinde en hoofdeinde dat Lena's familie heel groot is, en heel veel haar heeft.

DANTE
(fluistert)
Wat is het?

LENA
Een gorilla.

Dante wil de kamer in, maar Lena houdt hem tegen.

LENA (CONT'D)
Niet aankomen. Kan ie niet tegen.

Dante kijkt nog even naar het geblokte dekbed dat op en neer beweegt, en laat zich dan door Lena de kamer uit werken. Heel zacht sluit de deur dit keer. Zonder deurbel aan de binnenkant.

119 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / KEUKEN - DAG 119

Lena haalt een keukenkastje leeg. Dante bekijkt op de pakken pasta en pannenkoekenmix en de pot pindakaas de houdbaarheidsdatum.

DANTE
Negen februari tweeduizend dertien.
twaalf november tweeduizend
vijftien. Zes juli tweeduizend
veertien...

LENA
Gatver.

Het kastje is leeg. De vuilnisbak zit vol pakken en blikken.

Lena trekt de ijskast open. Daar staat nog een bordje op met aluminiumfolie er overheen. En een fles frisdrank, waar een dikke laag schimmel op drijft. Lena pakt het bordje.

LENA (CONT'D)
Doe jij maar.

Dante vindt het ook vies, maar wil dat niet toegeven en haalt met een pokerface het folie van het bordje. Er liggen drie versteende champions, klein, verschrompeld en toen versteend.

DANTE
Wat zijn dat?

Lena bekijkt het. Snuffelt even.

LENA
Geen idee.

DANTE
Heb je geld?

Lena schudt nee.

DANTE (CONT'D)
Heeft je familie geld?

Lena haalt haar schouders op.

DANTE (CONT'D)
Hoe ga je het doen dan?

LENA
Ik heb een trustfonds met heel veel
geld. Daar heeft mijn pleegmoeder
het altijd over. Als ze denkt dat
ik haar niet hoor.

Dante knikt.

LENA (CONT'D)
En Jenny komt overmorgen terug. De
buurvrouw. Ze is in Dubbio. Dubbie?
Die dure stad.

DANTE
Dubai.

LENA
Ja. Die.

Dante knikt.

DANTE
En hoe ga je het doen met school?

LENA
Nou gewoon. Naar school.

Dante knikt.

DANTE
Zo?

LENA
Hoe?

Dante knikt naar Lena's haren. Lena beseft opeens dat haar haren nog niet af zijn.

LENA (CONT'D)
O nee. Help.

Ze trekt een keukenlade open, op zoek naar een schaar. Ze vindt hem, houdt hem op voor Dante.

LENA (CONT'D)
Als het maar recht is.

Dante aarzelt, maar pakt de schaar dan aan.

CUT TO:

120 INT. SUPERMARKT - DAG

120

Lena (met een soort van recht haar) en Dante duwen een winkelwagentje door de supermarkt. Ze laden in wat ze nodig hebben. Chips, snoep, blikken soep, pannenkoekenmeel, melk, yoghurt, limonade, koeken, chocolademelk, spek, kaas, eieren, appels, sinasappels. Dante houdt bananen omhoog.

LENA
Doe maar. Maar hij eet volgens mij vooral bladeren.

Ze pakt zes zakken spinazie.

Ze komen bij de kassa. Daar zit MENEER VERBEEK, de supermarkteigenaar. Dante legt alles op de band. Verbeek slaat alles aan.

VERBEEK
Dat is dan zevenenveertig euro en zestig cent.

LENA
Mijn geld ligt op een maagdeneiland in een trustfonds. Ik ga morgen naar de bank om alles te regelen. En dan kom ik het betalen.

De supermarkteigenaar is *not amused*. Hij kijkt naar Lena, en naar Dante, en begint nee te schudden.

VERBEEK
Geen geld. Geen boodschappen.

Dante en Lena zijn sprakeloos.

LENA
Maar ik kom hier heel vaak!

VERBEEK
Ja. Met de portemonnee van je moeder.

LENA

Dat is mijn moeder niet.

VERBEEK

Maar het is wel een portemonnee.

DANTE

En wat moet ze dan eten? Ze heeft haar familie op bezoek!

VERBEEK

(onverbiddelijk)

Zet het allemaal maar weer terug.

LENA

Ja doei. Doe het lekker zelf.

Ze loopt de winkel uit. Dante haast zich achter Lena aan.

121 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / SLAAPKAMER BENEDICT - DAG 121

Benedict probeert de deur van zijn slaapkamer open te krijgen, maar er is geen deurklink. Hij huft nerveus op en neer. En laat grote harde scheten.

122 EXT. HUIZE LENA & BENEDICT - DAG 122

Lena en Dante komen onverrichterzake terug van de supermarkt, samen op de mountainbike van Dante, en horen Benedict buiten brullen. Ze kijken elkaar aan.

123 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / BOVENVERDIEPING - DAG 123

Lena en Benedict stormen de trap op, Lena's hand grijpt de deurklink van de deur waarachter Benedict zich bevindt, maar ze is toch te bang om de deur open te doen. Het gebrul achter de deur is zo angstaanjagend. Lena kijkt naar Dante.

LENA

Misschien is ie wel....

DANTE

Boos?

Dan is het opeens stil. Dat is zo mogelijk nog enger. Maar dan vat Lena moed, ze opent de deur. Onmiddellijk trekt ze een heel vies gezicht. En knijpt ze haar neus dicht.

LENA

Oeuh...

DANTE

Getver...

Ze doen de deur verder open. Op de vloer in de kamer ligt een enorme berg poep. En tot hun afgrijzen zit Benedict de poep op te eten. Benedict kijkt Dante en Lena met vriendelijke, uitgeslapen ogen aan.

LENA

Jakkes.

DANTE

Ik dacht dat ie bladeren at?

Dan ziet Lena dat de deurklink er af is. Ze kijkt zoekend rond, en vindt de deurklink onder het kastje waar hij iets uitsteekt. Ze houdt hem omhoog.

LENA

Hij kon er niet uit! Hij moest gewoon heel nodig.

Dante hmmm't.

DANTE

Wat is ie groot! Hoe kan jij zo klein zijn?

LENA

Geen idee.
(tegen Benedict)
Kom. Er wordt hier geen poep meer gegeten.

Ze wenkt. Benedict staat op. Hij heeft nog steeds zijn geruite heuptasje om. Dante schiet weg. Hij is zeer onder de indruk.

CUT TO:

124 EXT. STRAAT - DAG 124

Lena en Dante zitten op de fiets, weer richting supermarkt. Benedict holt erachter aan met zijn heuptasje om. Dante kijkt voortdurend om. Hij vindt het geweldig.

125 INT. SUPERMARKT - DAG 125

De supermarkteigenaar schrijft bij de groentenafdeling met krijt de aanbiedingen op een bord als Lena, Dante en Benedict binnenkomen.

LENA
This is a robbery!

De man schrikt enorm. Van wat Lena zegt, maar helemaal als hij Benedict ziet.

VERBEEK
Ehh... Dieren.... Mogen.... Moeten
aangelijnd.... Buiten is een haak
voor eh.....

De weinige klanten die er zijn schieten weg achter schappen.

LENA
(tegen Benedict)
Lust je pannenkoeken?

Benedict wijst naar de wortels.

LENA (CONT'D)
Getver. Nou ja.

Lena laadt de wortels in. Dante pakt een winkelwagen. Ondertussen vluchten de mensen die binnen zijn de winkel uit.

Lena en Dante kieperen het karretje vol. Als Lena wat al te veel chips en snoep inlaadt, pakt Benedict de chips uit de kar, draait de zak om en leest op de achterkant van de zak het lijstje voedingsmiddelen. Dante stoot Lena aan die alweer verder loopt.

DANTE
Hij leest.

LENA
Ja, duh. Doe effe normaal.

Ze kijkt en ziet Benedict iets terugzetten en vergelijken met een ander produkt.

LENA (CONT'D)
Gorilla's kunnen niet lezen.

Ze pakt een familiepak toiletpapier en gooit dat bovenop de andere boodschappen.

LENA (CONT'D)
Klaar.

Ondertussen heeft de supermarkteigenaar zich verschanst bij de ingang. De deur is dicht. Hij staat ervoor. De man is vastbesloten niets mee te geven aan Lena, haar vriendje Dante en de gorilla. Om zichzelf wat zekerder te voelen, heeft de man een paraplu vast.

Hij ziet Lena, Dante en de gorilla naderen. Zijn handen trillen, zweetdruppels op zijn voorhoofd.

LENA (CONT'D)

En we hebben twee tasjes nodig.

VERBEEK

Je krijgt hier niks op de pof.
Niks. Hoor je dat?

LENA

Als u niet meteen doet wat we willen, eet Benedict u op.

En dan opeens, als in een slowmotionbeweging, ritst Benedict zijn geruite heuptasje open, de supermarkteigenaar heft zijn arm, bang voor wat komen gaat, maar dan komt er een gouden creditcard tevoorschijn. Hij glimt in het licht.

De supermarkteigenaar laat de paraplu zakken. De aantrekkingskracht van de creditcard is groter dan zijn angst voor Benedict. Hij doet een stap naar voren, en pakt de creditcard aan. Hij bekijkt hem. Voorkant en achterkant.

VERBEEK

Een platina golden card XL.
Werelddekking.

Hij kijkt naar Benedict en buigt licht. Posteert zich dan achter de kassa waar hij de eerste spullen scant die Lena en Dante op de band zetten.

VERBEEK (CONT'D)

Twee tasjes. Natuurlijk. Zal ik het voor u inpakken? Ik kan het ook aan huis bezorgen, hè. Als dat nodig is.

We zien de boodschappen versneld over de band gaan, de creditcard die door de pasautomaat wordt gehaald, een groen vinkje dat verschijnt, de hebberige blik van de supermarkteigenaar die ondertussen alles in tasjes heeft gedaan en dan ook nog de deur openhoudt.

VERBEEK (CONT'D)

Fijne dag verder en graag tot ziens!!

Benedict knikt. Lena en Dante proesten het bijna uit.

Op tafel: een pan dampende aardappelen, spruitjes, een juspan met gehaktballen erin.

Job Kleverlaan schept zichzelf op. Nora is met haar gedachten elders.

NORA KLEVERLAAN

Ze houdt het nog geen week vol.
Wedden?

JOB KLEVERLAAN

Jus?

NORA KLEVERLAAN

Ze heeft geen enkel benul wat het is om voor jezelf te zorgen. Ze heeft het hier veels te goed gehad.

Job gooit wat jus over vlees en aardappelen op Nora's bord.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)

Ze weet niks. Ze kan niks.

SEQUENTIE

Lena gooit een pannenkoek omhoog. Hij blijft aan het plafond plakken. Ze moet heel erg lachen.

NORA KLEVERLAAN (O.S.)

Ze weet niet eens hoe ze het vuur aan moet doen.

Benedict haalt hem van het plafond en proeft.... Lekker.

Lena zet de pan op het vuur, en giet er nieuw beslag in.

CUT TO:

Benedict, Dante en Lena zitten aan tafel met een enorme stapel pannenkoeken voor zich. Er staat stroop en poedersuiker op tafel. We zien de stapel slinken.

NORA KLEVERLAAN (O.S.)

Ze zal verhongeren.

Lena, en Dante doen een wedstrijdje boeren laten. Benedict kijkt naar hen, en laat dan ook een boer. Die is hard en krachtig als een scheepshoorn waardoor Dante en Lena zich vast moeten houden aan de tafel.

129 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / SLAAPKAMER LENA - AVOND 129

Benedict komt met armen vol takken met bladeren (nog van de klimop) Lena's slaapkamer binnen, op de hielen gezeten door Lena. Hij trekt haar dekbed weg, en begint haar bed op te maken met takken. Lena kijkt verbaasd toe.

NORA KLEVERLAAN (O.S.)
D'r is niemand om voor haar te
zorgen....

130 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / BADKAMER - AVOND 130

Lena poetst haar tanden. Benedict kijkt toe.

NORA KLEVERLAAN (O.S.)
Ze vergeet haar tanden te
poetsen...

Lena spoelt haar mond overdreven. Ze pakt een andere tandenborstel.

LENA
Nu jij.

Ze doet er tandpasta op. Benedict pakt de borstel. Ruikt aan de tandpasta. Bah. Hij gooit de borstel weg. Lena schudt haar hoofd.

LENA (CONT'D)
Nou, vooruit dan maar. Voor deze
ene keer.

NORA KLEVERLAAN (O.S.)
.... ze vergeet natuurlijk haar
tanden te poetsen.

Lena doet de klep van de WC open. En wijst.

LENA
Maar dit moet wel. Hier moet je
poepen en plassen.

Ze houdt een rol WC papier omhoog.

LENA (CONT'D)
En hiermee je billen schoonmaken.

Ze kijkt naar Benedict.

LENA (CONT'D)
(giechelt)
Je kont afvegen!

131 INT. HUIZE KLEVERLAAN / WOONKAMER - AVOND 131

De Kleverlaans zijn klaar met eten. Job Kleverlaan zit achterover en kijkt naar zijn vrouw die tegenover hem zit. De klok tikt. Het is stil. Op een binnensmonds boertje van Job na.

NORA KLEVERLAAN
(beslist)
Ze gaat ons nog missen. Let maar op.

Job Kleverlaan vraagt het zich af. Nora begint af te ruimen.

132 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / SLAAPKAMER LENA - AVOND 132

Lena kruipt in haar bed van takken en bladeren. Benedict komt binnen in een geruite pyjamabroek. Hij stopt Lena in. Ze giechelt want de takken kriebelen.

Benedict kust zijn hand en drukt die hand op Lena's hoofd. Even kijken ze elkaar in de ogen. Dan loopt Benedict de kamer uit.

LENA
Welterusten... Grote... Aap.

Lena draait op haar zij, trekt wat takken weg zodat ze lekkerder ligt, wat niet echt lukt. Ze drukt apie tegen zich aan en kijkt naar de foto van haar ouders en zichzelf toen ze klein was die op haar nachtkastje staat.

Ze glimlacht gelukkig, en valt dan in slaap.